

formet, og som ofte vil gøre det fordelagtigt for Skipperen at søge at undgaa den gamle Havn, aabne ham Afgang dertil, selv om det paa ingen Maade er bekvemt for Ladningsmodtageren at modtage sin Last i Frihavnen, ja selv om det endog er forbundet med Tab for ham. — Vel er der i Frihavnslovens § 8 givet Indenrigsministeren Bemyndigelse til at omlægge Havneafgiften i den gamle Havn paa tilsvarende Maade som for Frihavnen, men nogen Forpligtelse eller noget bindende Tilsagn i saa Henseende foreligger ikke, og saa længe en saadan Omordning ikke finder Sted, vil der mellem Afgifterne i den gamle og den ny Del af Havnen være en Forskel til Stede. Det i Landstinget ved 3dje Behandling vedtagne Vædringsforslag til §§ 114 og 135 i Søloven kan derfor kun betegnes som en Forbedring, men bøder ingenlunde helt paa de mulige Ulemper af dette Forhold, idet endnu stedse den Eventualitet staar aaben, at Indenrigsministeren af en eller anden Grund kunde lade hængaa nogen Tid efter det Tidspunkt, da Frihavnen blev aabnet for Driften, forinden han lod Bestemmelsen i Frihavnslovens § 8 finde Anvendelse paa den gamle Havn.

Da dette ubestemte Forhold har vakt megen Uro iblandt Handelsstanden paa Grund af de store Interesser, som paa saa mange Maader ere knyttede til den gamle Havn, og da Komiteen har Anledning til at antage, at det ligger ganske uden for Ministeriets Hensigt at lade en saadan Forskel mellem Afgiften i Frihavnen og den gamle Havn indtræde, selv blot for et kortere Tidsrum, tillade vi os ærbødigst at andrage om, at Ministeriet i en eller anden Form vilde slaa dette Forhold fast samtidig med Sølovens Vedtagelse. Forandringerne i dennes §§ 114 og 135 vilde herved kunne indskrænkes til, at det gøres til Pligt for Skipperen at henvende sig til Befragteren, henholdsvis Ladningsmodtageren, forinden Pladsen vælges, og at det, naar der er flere Befragtere eller Ladningsmodtagere, paalægges Skipperen at rette sig efter de Ønsker, der fremsættes fra saa mange, som tilsammen repræsenterer over Halvparten af hele Ladningen."

P. A. B.

C. F. Tietgen.

Julius Schovelin.

Til

Justitsministeriet.